

सुकुटधराः, वरदा इति, यथोक्तायुधधारिणः करादि-
तरेण करेण वरदसुहृन्विता इत्यर्थः । “बालिका, कर्ण-
भूषणं (वालि) बालकान्विता इति कचित्पाठः तदा वामोत्त-
रस्थितबालका इति व्याख्या । एतच्च पञ्चपत्तादिपरिमि-
तकल्पवृत्ताकरणोपकृतप्रसुवर्णनैव विभज्य सर्वं कर्त्तव्यं,
पृथग्द्रव्येण कर्त्तव्यानुपदेशात् । “मध्यमे हेतु गुरवे
ऋत्विग्योऽन्यास्तथैव च । ततो मङ्गलशब्देन ज्ञातः
शुक्लाम्बरो बुधः । त्विः प्रदक्षिणमाहृत्य सन्मानेताहुदी-
रवेत्” । तत इति होमाधिवासनपुण्याह्वाचनादि
पूर्वोक्तकर्मकलापानन्तर्यमुच्यते, ज्ञात इति कण्डसमी-
पवर्त्तिकलशस्थितध्वौषधिलेखेन ऋत्विग्भिः स्नापितः,
ऋहीतकुसुमाञ्जलिरित्यपि ज्ञेयम् । अत्र मन्त्रः “नमो-
नमः पापविनाशिनीभ्यो ब्रह्माण्डलोकेऽथरपाक्षिनीभ्यः ।
आशंसिताधिक्यफलप्रदाभ्यो दिग्भ्यस्तथाकल्पलताबधूभ्यः” ।
अथ पूर्ववत् प्रयोगसुचार्य मध्यमे हेतु देवतादिसहिते
कल्पलते गुरवे प्रतिपाद्य तेषां ऋत्विग्भ्यः प्रतिपादयेत् ।
तदनुज्ञया अन्येभ्योऽपि दानं दीनानाद्यपूरणं, खल्ये-
त्येकान्निविधानं चेति पूर्वोक्तमनुसन्वेयम् । ततः पुण्या-
ह्वाचनदेवतापूजनविसर्जनानि कुर्यात् । “इति सकलदि-
गङ्गनाप्रदानं भवभयसूदनकारि यः करोति । अभि-
मतफलदे स नाकलोके वसति पितामहवत्सराणि
त्रिंशत्” । अभिमतफलदे, इदमलदायिनि । “पितृ-
यतमवतारवेङ्गवाज्यः स च इरितोषविनाशमुद्धदेहः ।
सुरपतिव्रितासहस्रसंख्यः परिहृतमन्त्रजसंसदाभिवन्द्यः ।
इति विधानमिदं सदिगङ्गनाकनककल्पलताविनिवेदने ।
पठति यः अरतोऽह तदोषते स पदमेति गुरन्दर-
सेवितम्” । कल्पस्य संकल्पविषयस्य साधनं लता । २. सुर-
हृत्वाचारूपलतायाञ्च ।

कल्पवर्ष पु० उपसेनभ्रातृदेवकस्यात्मजोपदेवस्यात्मजभेदे
“ब्राह्मकात्मजौ” देवकसोपसेनश्च चत्वारो देवकात्मजाः ।
देववाहुपदेवश्च सुदेवो देववर्द्धनः” इत्युक्त्वा राजन्यकल्प-
वर्षाद्या उपदेवसुता दश” भाग० ६, २४, २५ उक्तम् ।

कल्पसूत्र न० कल्पस्य वैदिककर्माहुतानस्य प्रतिपादकं
खलम् । आश्वलायनायसम्प्रणीतेषु वैदिककर्मप्रयोगावे-
दकेषु खलात्मकपत्रेषु “त्रयोऽश्वमेधः संख्यातः कल्प-
खलेषु ब्राह्मणैः । चतुष्टोमसहस्रस्य प्रथमं परिकल्पितम्”
रामा० । [पान्नेधितसिन्धवः” भाग० १, ११, ३ ।

कल्पान्त प्र० । कल्पमालोचन । एतये अमरः । “कल-

कल्पित त्वि० कप-णिच्-क्त । रचिते “प्रजापतिः कल्पितयज्ञ-
भागम्” कुमा० । “सदीयसीमपि घनामनल्पगुणकल्पि-
ताम्” २ व्यञ्जिते । “सप्तभेदकरकल्पितस्वरम्” माघः ।
“करेण कल्पितो व्यञ्जितः स्वरो यत्” मल्लि० । २. आरो-
पिते च । “अधिष्ठानावशेषो हि नाशः कल्पितवस्तुनः”
सूतसं० । “किं न पश्यसि संसारं तत्तैवाज्ञान-
कल्पितम्” वेदा० प्र० । ४. आरोहणार्थं सञ्जितगजे हेमच०
५. कल्पिसंज्ञया परिभाषिते “तच्चोभ्युततमं कर्म चतुर्धा
व्यक्तं कल्पितम्” वाक्यप्र० ।

कल्पिन् त्वि० कल्पयति कप-णिच्-णिनि । १. रचके २. आरो-
पके ३. श्वेदकारके च ४. नापिते पु० । “तेतायै कल्पिन्
हापरायाधिककल्पिनम्” यजु० १०, १८ ।

कल्प्य त्वि० कप-णिच्-यत् । १. रचनीये २. आरोप्ये ३. अनुष्ठेये
४. विधेये “काष्ठोपपत्तातिधिककल्प्यभागम्” रघुः ।

कल्मन् न० कर्मन्तरस्य लः । कर्मणि ।

कल्मलि पु० कलयत्यपगमयति मलम् पृषो० । १. तेजसि ।
“तस्य प्राच्यां दिशि अद्वा उंचवी सन्तो मागधो विज्ञानं
वासोऽहुरुष्णीर्षं रात्री केया हरितौ प्रवर्त्तौ कल्मलि-
र्मेधिः” अथ० १५, २, १ ।

कल्मलीक न० कलयत्यपगमयति मलम् पृषो० । ज्वलनयुक्ते
तेजसि निरु० । “नमस्या कल्मलीकिनम् नमोभिः”
ऋ० २, २१, ८ । “कल्मलीकिबं ज्वलतो नामधेयमेतत्
निरु० । १, १७ । ज्वलन् कलयत्यपगमयति मलमिति
कल्मलीकं तेजः” तद्वन् इद्रम् भा० ततः अश्वमेधे इति ।

कल्मष न० कर्म शुभकर्म स्यति षो-क पु० षत्वं रस्य लः ।
१. पापे “व्यपेतकल्मषो नित्यं ब्रह्मलोके महीयते” “व्यपेत-
कल्मषोऽभ्येति” “यामीस्तायातनाः प्रायस जीवो वीतक-
ल्मषः” मनुः । २. नद्वति त्वि० अमरः ३. हस्तपुच्छे न० त्विका०
४. नरकभेदे पु० मेदि० । ५. मन्त्रिने त्वि० जटाधरः “जन्म-
मृत्ते यदि स्यातां वारो भौमयनैश्चरो । स माघः कल्मषो
नाम मनोदुःखप्रदायकः” दीपिकोक्ते दैवासभेदे पु० ।

कल्माष पु० कलयति कल-किप् कल् मापयति हिंसति
अन्यवर्त्तुम् खमाशां पु० मघ-हिंसायाम् अच् कर्म० ।
१. बिलवर्णे २. तद्वति त्वि० अमरः “अश्वांसि-
त्तिरिक्त्वमाषान्” भा० आ० ६, ५० । तित्तिरिक्त्वित्यर्थान्
इत्यर्थः । “कल्माषा आग्निमाकृताः” यजु० २४, ७ ।
“कल्माषाः कर्तुरास्तयः पयवः आग्निमाकृताः पठे
यधे” वेदटी० “कल्माष येन्द्राग्नाः” यजु० २६, ५८ ।